

Fiskehnglen særlig udlættes. Det er ikke uløst fra min Side, naar jeg siger, at denne Betingelse er tilstede og bør følges, og det, som jeg betonedede før, følges paa en loyal Maade. Jeg sagde, at jeg ikke betvivlede, at den vilde blive udført paa en saadan Maade. Jeg sagde ikke, at der skulde leveres et positivt Bevis, som ikke kan leveres, men jeg sagde tværtimod, at et Skjøn, en Bedømmelse maa overlades til Administrationen, men det er ikke et Skjøn, at vi ikke bryde os om, hvorledes Ordene staa eller ikke, at vi betragte det, som om de ikke stod der, som om de vare ustrevene. Jeg gjorde opmærksom paa, at det er vanskeligt at eftervise noget Sted, om hvilket man i Virkeligheden kan sige, at Fiskehnglen der særlig udlættes. Jeg tror i alt Fald, at det er meget vanskeligt, men det skal jo vise sig. Det er min Opfattelse, og jeg tror, at jeg vil faae Ret. Men derved er der ikke sket nogen som helst Skade. Hensigten med Fredningen skulde jo være at tilvejebringe en virkelig Beskyttelse, et virkelig Gavn, og hvor Fredningen ikke kan have den Hensigt, er det heller ingen Nytte til at frede, saa at jeg er ganske enig med den ærede Minister i, at man skal ikke skade Fiskerne og heller ikke skade dem ved Foranstaltninger, som ere unødvendige eller ikke lade sig bringe i Samklang med Loven. Jeg er iøvrigt ikke saa uvant med at forhandle Fiskerisager med den meget ærede Minister, og naar den meget ærede Minister engang imellem siger, at han ikke kan forstaa mig, ja, saa kan det jo ligge i, at den ærede Minister saa ofte gjentager, at han ikke er sagtyndig i disse Spørgsmaal og maa stole paa Andre. Jeg ønsker i hvert Fald ikke at søge nogen anden Forklaring. Men jeg kommer tilbage til, at jeg ikke er saa uvant med at forhandle Fiskerispørgsmaal paa andet Omraade med den meget ærede Minister, og det er paa dette, saavidt jeg tror, ogsaa lykkes mig at komme overens med ham paa en Maade, som virkelig er tilfredsstillende for alle Parter, men jeg tror heller ikke, at den ærede Minister deraf kan hente Noget, som kunde berettiget til det Udfald, han gjorde mod mig før.

Judenrigsministeren (Sngerslev): Jeg tror, der maa være nogen Misforstaaelse hos det ærede Medlem. Jeg har hvertiden talt om eller sigtet til det ærede Medlems Loyalitet. Jeg har gjentagne Gange sagt, at med Hensyn til Sagtyndighed stolede jeg paa Andre, og det maa jeg i saa mange andre Forhold, men deraf følger jo ikke, at jeg ikke skulde forstaa mig paa Sagen i den

Forstand, at jeg ikke kunde forstaa, hvad det ærede Medlem udtalte her i Salen om ganske almindelige Ting — og Andet er her ikke Tale om. Jeg maa tilstaa, at før hørte jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem sagde, at Administrationen ikke maatte nøies med et Skjøn, den maatte have positivt Videns for, at der udlættes Yngel. Nu vil jo imidlertid Rigsdagstidenden vise, om jeg har Ret i denne Opfattelse eller ikke. Jeg tror, Udtalelsen saldt saaledes, og derfor maatte jeg finde den noget mærkværdig; naar Afgrænsningen skal være saaledes, at det er det Fiskevand, hvori der udlættes, der skal positivt paavises, saa vil det være meget vanskeligt for Administrationen at finde Grændsen. Naar jeg mente, at det ærede Medlem maatte være bleven mere tilbøjelig til at stemme for Fiskeriloven, fordi der var en Bestemmelse i den, som efter hans Skjøn meget vanskeligt lod sig anvende, begrundet jeg det paa en Udtalelse af det ærede Medlem ved eneste Behandling af Fiskeriloven her i Folkethinget. Naar det ærede Medlem vil se den efter, vil han, tror jeg, finde sit Standpunkt ganske i Almindelighed angivet saaledes, at der vel er naaet Noget ved Fiskeriloven, men han kan slutte sig til Loven, fordi de Bestemmelser i Loven, han ikke synes om, og som han altid har beskæmpet, tror han ikke, man praktisk vil kunne finde videre anvendelige. Det kan være et meget forstandigt Standpunkt at indtage for den, der ikke ønsker den Slags Bestemmelser — og det har han jo aldrig gjort — at man i det Hele skulde komme til Begrænsninger i Vaadestemmelseerne. Altsaa, naar han har fundet sig i at stemme for Loven, antager jeg, det var fordi han ikke troede paa disse Bestemmelser praktiske Anvendelighed, og jeg skønner ikke rettere, end at det ærede Medlem har udtalt sig omtrent saaledes ved eneste Behandling af Fiskeriloven her i Thinget.

Solstein-Ledeborg: Ja, jeg skal ikke forlænge denne Debat om Fortolkningen af Fiskeriloven, som jo dog ogsaa væsentligt har dreiet sig om, hvorledes dette Lovgivningsværk er blevet til. Kun saa Meget skal jeg i den Anledning bemærke, at naar den ærede Minister har sagt, at Tanken i Loven var den at sikkre Fredningen, tror jeg, at det er ganske rigtigt, forsaavidt angaar det Lovforslag, som den ærede Minister fremsatte, men Tanken i den Lov, som kom ud af det, var sikkert ikke blot at sikkre Fredningen, men at sikkre Fiskernes Ret til frit at fiske. Med andre Ord, Loven er et Kompromis mellem to ganske modsatte Bestræbelser, og det er den naturlige Følge deraf, at Loven er ble-